

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นและเอเชียที่มีผลต่อการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 ประกอบด้วยประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์และในกลุ่ม NIEs3 ประกอบด้วยประเทศสิงคโปร์ ฮองกงและเกาหลีใต้ ซึ่งใช้ข้อมูลแบบ Panel data ตั้งแต่ปี 1980 – 2010 สำหรับ ASEAN4 และตั้งแต่ปี 1970 – 2010 สำหรับ NIEs3 ซึ่งใช้วิธีการทางเศรษฐมิติ 3 วิธี ได้แก่ Panel cointegration, Fixed effect และ Random effect โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของประเทศผู้รับการลงทุน อัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้รับการลงทุน ค่าใช้จ่ายรัฐบาลของประเทศผู้รับการลงทุน จำนวนประชากรของประเทศผู้รับการลงทุน อัตราแลกเปลี่ยนแบบพาราโบลา After crisis dummy variable 1990 และ After crisis dummy variable 1997 โดยจะให้ค่า 1 ในช่วงหลังปี 1990 และ 1997 ตามลำดับ และให้ข้อเสนอแนะจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณใน ASEAN4 ควบคู่กับการศึกษาการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ไทย

ในการสรุปผลการทดลองเรื่องผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นและเอเชียที่มีผลต่อการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 และ NIEs3 สามารถสรุปเป็นหัวข้อหลักได้ 3 ข้อดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการทดสอบ Panel data

5.1.1 ผลทดสอบ Panel Cointegration

(1) ASEAN4

ผลการทดสอบ Panel cointegration ด้วยวิธีของ Westerlund test ใน ASEAN4 พบว่าในผลการทดสอบแบบแพแนลตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้รับการลงทุนและอัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้รับ

การลงทุน มีโคอินทิเกรชันที่ระดับนัยสำคัญที่ 95%ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้รับการลงทุนและอัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้รับการลงทุนมีความสัมพันธ์กันกับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นในระยะยาว นอกจากนี้ในผลการทดสอบแบบกลุ่มพบว่าตัวแปรค่าใช้จ่ายรัฐบาลและจำนวนประชากรมีระดับนัยสำคัญที่ 95% และ 99%ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ว่าประเทศใน ASEAN4 อย่างน้อย 1 ประเทศที่มีตัวแปรค่าใช้จ่ายรัฐบาลและจำนวนประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 ในระยะยาว

(2) NIEs3

ผลการทดสอบ Panel cointegration ด้วยวิธีของ Westerlund test ใน NIEs3 พบว่าตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้รับการลงทุน อัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้รับการลงทุน ค่าใช้จ่ายรัฐบาลของประเทศผู้รับการลงทุน จำนวนประชากรของประเทศผู้รับการลงทุนและอัตราแลกเปลี่ยนแบบพาราโบลา มีโคอินทิเกรชันในการทดสอบแบบแพนลที่ระดับนัยสำคัญที่ 99%ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับแบบจำลองการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ NIEs3 ในระยะยาว นอกจากนี้ในผลการทดสอบแบบกลุ่มพบว่ามีโคอินทิเกรชันที่ระดับนัยสำคัญที่ 99%ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าประเทศใน NIEs3 อย่างน้อย 1 ประเทศที่มีตัวแปรข้างต้นมีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ NIEs3 ในระยะยาว

5.1.2 ผลการทดสอบ Panel Equation testing

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษา Fixed effect และ Random effect แบบที่มี trend และไม่มี trend โดยในการวิเคราะห์นั้นได้เลือกวิเคราะห์ผลในแบบที่มี trend เนื่องจากว่าตัวแปรที่นำมาใช้วิเคราะห์ผล มักจะมีลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาหรือขึ้นอยู่กับเวลา ดังนั้นในการอภิปรายผลของแบบจำลองจะเป็นการอภิปรายในแบบจำลองที่มี time trend ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

(1) ASEAN4

ผลการทดสอบ Panel data ใน ASEAN4 พบว่า Random effect with trend เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการใช้อธิบายแบบจำลองของ ASEAN4 โดยพบว่า Hausman test มีค่า Hausman test Chi square เท่ากับ 10.11 และมีค่า P-value เท่ากับ 0.12 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ว่า Random effect เป็นแบบจำลองที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

โดยที่ในแบบจำลอง Random effect with trend พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศของประเทศผู้รับการลงทุนมีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นในทิศทางตรงกันข้าม (ค่าเงิน

ของประเทศผู้รับการลงทุนอ่อนค่า) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 99% และค่าใช้จ่ายรัฐบาลมีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญที่ 95% และวิกฤตเศรษฐกิจปี 1990 ของประเทศญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญที่ 99% อีกทั้งวิกฤตเศรษฐกิจปี 1997 ของเอเชียมีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นในทิศทางตรงกันข้ามที่ระดับนัยสำคัญที่ 99%

(2) NIEs3

ผลการทดสอบ Panel data ใน NIEs3 พบว่า Random effect with trend เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการใช้อธิบายแบบจำลองของ NIEs3 โดยผลการทดสอบ Hausman test พบว่าค่า Hausman test Chi square มีค่าเท่ากับ 5.90 และมีค่า P-value เท่ากับ 0.6588 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ว่า Random effect เป็นแบบจำลองที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการประมาณแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ NIEs3 คือ Random effect

โดยที่ในแบบจำลอง Random effect with trend พบว่าวิกฤตเศรษฐกิจปี 1990 ของประเทศญี่ปุ่นและวิกฤตเศรษฐกิจปี 1997 ของเอเชีย มีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ NIEs3 ในทิศทางตรงกันข้ามที่ระดับนัยสำคัญที่ 99%

จากสมมติฐานในบทที่ 2 พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้รับการลงทุนมีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นหรือจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้าม (ค่าเงินของประเทศผู้รับอ่อนค่า) ซึ่งสอดคล้องกับผลของงานวิจัยในครั้งนี้ซึ่งพบว่าอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้รับการลงทุนใน ASEAN4 มีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่น แต่ในกลุ่มของ NIEs3 ไม่มีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับตัวแปรค่าใช้จ่ายรัฐบาลที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นใน ASEAN4 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ไม่มีนัยสำคัญในกลุ่มประเทศ NIEs3 อีกทั้งในตัวแปรของอัตราเงินเฟ้อ ขนาดของประชากรและอัตราแลกเปลี่ยนแบบพาราโบลา พบว่าไม่มีนัยสำคัญในทั้งสองกลุ่ม ในส่วนของวิกฤตเศรษฐกิจปี 1990 ของญี่ปุ่นและวิกฤตเศรษฐกิจปี 1997 ของเอเชีย จากผลการวิจัยพบว่ามีความสอดคล้องกับสมมติฐานหรือมีการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถสรุปเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงการสรุปผลของสมมุติฐาน

สมมุติฐาน		ผลของ ASEAN4	ผลของ NIEs3
H ₁	อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้ให้การลงทุนส่งผลกระทบต่อ การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศในกลุ่ม NIEs3 และ ASEAN4 ในทิศทางเดียวกัน เมื่อค่าเงินของประเทศผู้ให้ แข็งค่าหรืออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้รับการลงทุนส่งผล กระทบต่อการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศใน กลุ่ม NIEs3 และ ASEAN4 ในทิศทางตรงกันข้ามกัน เมื่อค่าเงิน ของประเทศผู้รับอ่อนลง	สนับสนุน สมมุติฐาน	ไม่มีนัยสำคัญ
H ₂	ค่าใช้จ่าขรัฐบาลของประเทศผู้รับการลงทุนส่งผลกระทบต่อ การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศในกลุ่ม NIEs3 และ ASEAN4 ในทิศทางเดียวกัน	สนับสนุน สมมุติฐาน	ไม่มีนัยสำคัญ
H ₃	อัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้รับการลงทุนส่งผลกระทบต่อ การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศในกลุ่ม NIEs3 และ ASEAN4 ในทิศทางตรงกันข้าม	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ
H ₄	ขนาดของประชากรของประเทศผู้รับการลงทุนส่งผลกระทบต่อ การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศในกลุ่ม NIEs3 และ ASEAN4 ในทิศทางเดียวกัน	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ
H ₅	จุดวกกลับของอัตราแลกเปลี่ยนจะส่งผลกระทบต่อการลงทุน ทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศ NIEs3 ในทิศทางตรงกัน ข้ามเมื่อค่าเงินแข็งถึงจุดหนึ่ง	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ
H ₆	วิกฤตเศรษฐกิจปี 1990 ส่งผลกระทบต่อการลงทุนทางตรงจาก ประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศในกลุ่ม NIEs3 และ ASEAN4 เพิ่มมาก ขึ้น	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน
H ₇	วิกฤตเศรษฐกิจปี 1997 ส่งผลกระทบต่อการลงทุนทางตรงจาก ประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศในกลุ่ม NIEs3 และ ASEAN4 ลด น้อยลง	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน

5.2สรุปการศึกษาเชิงพรรณนา

ในส่วนของการวิเคราะห์เชิงพรรณนาจะแบ่งหัวข้อได้ 2 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

5.2.1การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศไทย

ในช่วงก่อนหน้าทศวรรษปี 1980 ประเทศไทยมีสัญญาณที่จะเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่น้อยมาก เพราะประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตน้ำมันและปัญหาความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยค่อนข้างที่จะมีการเจริญเติบโตเพียงเล็กน้อย ซึ่งในช่วงที่เกิดวิกฤตน้ำมันครั้งแรก โรงงานในประเทศญี่ปุ่นได้พยายามลดต้นทุนโดยการย้ายฐานการผลิตไปที่กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ หลังจากเหตุการณ์ Plaza Accord กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่มีค่าเงินที่แข็งขึ้นตามค่าเงินเยน ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตของโรงงานญี่ปุ่นในประเทศอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น อีกทั้งเศรษฐกิจไทยและประเทศเพื่อนบ้านมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทำให้โรงงานจากประเทศญี่ปุ่นและในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่เริ่มย้ายเข้ามาในกลุ่มประเทศ ASEAN4 ซึ่งในช่วงแรกจะเป็นการลงทุนในแบบธุรกิจการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ของเด็กเล่น เครื่องปั้นดินเผา ผลิตภัณฑ์พลาสติก กุ้งแช่แข็งและไก่ ต่อมากลายเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกและทำให้เกิดการส่งออกสินค้าชนิดใหม่

การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออกในครึ่งหลังของทศวรรษที่ 1980 และต้นทศวรรษที่ 1990 ของประเทศไทยเป็นผลมาจากการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก จึงทำให้มีเงินจำนวนมหาศาลจากต่างประเทศไหลเข้ามาในประเทศไทยและผลักดันให้เศรษฐกิจไทยเติบโตในระหว่างปี 1989 ถึงปี 1996 ต่อมาการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างชาติอย่างมากทำให้เกิดภาวะชะงักงันทางเศรษฐกิจ ปลายปี 1996 การส่งออกของไทยเริ่มหยุดการขยายตัว โดยในช่วงแรกประเทศไทยได้นำเงินทุนสำรองระหว่างประเทศออกมาถึง 24,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือคิดเป็น 2 ใน 3 ของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศทั้งหมด เพื่อมาใช้ในการปกป้องค่าเงินบาท จนในท้ายที่สุดความพยายามของธนาคารแห่งประเทศไทยในการพยุงค่าเงินบาท ทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศหมดคลัง จนต้องกู้เงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศจำนวน 17,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐและประเทศไทยจำเป็นต้องยอมรับเงื่อนไขต่างๆที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศกำหนดขึ้น แต่แล้วก็ทำให้เกิดผลกระทบที่รุนแรงมากขึ้น เนื่องจากมาตรการของกองทุนการเงินระหว่างประเทศทำให้ค่าใช้จ่ายของรัฐบาลที่จะนำมาพัฒนาประเทศลดน้อยลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจในประเทศอย่างมากอีกทั้งการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประเทศ จึงเป็นผลให้การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศไทยลดลงตั้งแต่ปี 1997 และกลับมาฟื้นตัวอีกทีในปี 2003

5.2.2 ข้อเสนอแนะจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณของการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราจากต่างประเทศนั้นมีความสำคัญอย่างมากต่อการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนนอกจากจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจการค้าและธุรกิจการเงินระหว่างประเทศแล้ว ยังสามารถส่งผลถึงนโยบายทางการเงินและสภาพเศรษฐกิจภายในประเทศได้อีกด้วยและจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนนั้นมีความสำคัญกับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 อย่างมาก หากเกิดค่าเงินที่แข็งขึ้นในประเทศ ASEAN4 จะส่งผลให้มีการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นลดน้อยลง ซึ่งสิ่งที่รัฐบาลควรทำนั้นมีใช้การเข้าไปแทรกแซงค่าเงินให้อ่อนลง แต่ควรที่จะเน้นด้านการรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนไม่ให้แกว่งตัวผันผวนจนเกินไปในระยะสั้น เพราะความไม่มีเสถียรภาพของค่าเงิน จะเพิ่มความเสี่ยงแก่ภาคธุรกิจในประเทศ โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่มีธุรกรรมเกี่ยวข้องกับอัตราแลกเปลี่ยน เช่น ผู้ส่งออกและนำเข้า เป็นต้น และควรที่จะปรับเปลี่ยนและเลือกใช้นโยบายการเงินที่มีความคล่องตัวมากขึ้นเพื่อรองรับกับความผันผวนที่เกิดขึ้นในตลาดการเงินโลก เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนไม่ได้เป็นผลจากธุรกรรมพื้นฐานในเงินบัญชีเดินสะพัดเพียงอย่างเดียว แต่ได้รับผลจากธุรกรรมในบัญชีทุนด้วย และบัญชีกลุ่มนี้จะมุ่งหวังกำไรจากส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย ธุรกรรมในบัญชีนี้จึงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น วิธีที่รัฐจะสามารถเข้ามาป้องกันปัญหาความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว คือ การพยากรณ์ข้อมูลจากประสบการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นและนำมาปรับใช้เพื่อสร้างความคล่องตัวในการจัดการทางการเงินของประเทศและควรเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหาความผันผวนของค่าเงิน

นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายรัฐบาลมีระดับนัยสำคัญทางบวกกับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 ซึ่งหากการที่รัฐบาลใช้จ่ายภายในประเทศเพื่อพัฒนาประเทศ เช่น การขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคและการศึกษา เป็นต้น จะส่งผลให้การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น รัฐบาลควรจะนำเงินมาพัฒนาด้านระบบการขนส่งภายในประเทศ เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการขนส่งสินค้าไปยังที่ต่างๆทั้งภายในและภายนอกประเทศ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มอุปสงค์ต่อสินค้าจากบริษัทข้ามชาติในบางธุรกิจ เช่น เครื่องจักรที่จำเป็นในการสร้างถนนหรือสะพาน เป็นต้น ซึ่งจะทำให้บริษัทต่างชาติมองเห็นช่องทางในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น

อีกทั้งจากผลวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่าวิกฤตเศรษฐกิจปี 1990 มีนัยสำคัญทางบวกกับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 วิกฤตเศรษฐกิจปี 1990 นั้นเป็นวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นและส่งผลให้การลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นใน ASEAN4 เพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก

ในช่วงนั้น ASEAN4 ได้รับผลประโยชน์จากการที่ค่าเงินเยนแข็งค่าอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1985 ซึ่งค่าเงินของประเทศในกลุ่ม ASEAN4 ก็มีค่าอ่อนลงเมื่อเทียบกับค่าเงินเยน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัตราแลกเปลี่ยนมีผลกระทบต่อการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 อย่างมาก ดังนั้น การรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนจึงเป็นเรื่องสำคัญ ควบคู่ไปกับดูแลรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายในประเทศของตนเอง เพื่อรองรับเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในอนาคตนอกจากนี้ ควรจะเพิ่มศักยภาพแรงงานให้มีคุณภาพ เพื่อดึงดูดการลงทุนที่มีคุณภาพ และควรใช้มาตรการส่งเสริมการลงทุนในลักษณะเพิ่มแรงจูงใจ เพื่อให้นักลงทุนเกิดความสนใจในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น เช่น การจูงใจด้านภาษี รวมถึงมาตรการสนับสนุนทางการเงินต่อการส่งออกและการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น ในส่วนของวิกฤตเศรษฐกิจปี 1997 มีนัยสำคัญทางลบกับการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ ASEAN4 วิกฤตเศรษฐกิจปี 1997 ในประเทศไทยเกิดจากการขาดความพร้อมทางด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทางการเงิน บวกกับการที่มีเงินทุกต่างชาติระยะสั้นเข้ามาจำนวนมากและหนี้สาธารณะในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นและการโจมตีการค้าเงินบาท ทำให้เกิดภาวะฟองสบู่แตกในประเทศไทย ซึ่งรวมไปถึงหลายๆประเทศในเอเชียที่ได้รับผลจากการเกิด Asian Miracle ซึ่งประเทศเหล่านี้มีปัจจัยเสี่ยงที่คล้ายกับประเทศไทย คือ การลงทุนที่เข้ามาอย่างมากจากต่างประเทศ และอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นซึ่งส่วนมากจะอยู่ในตราสารหนี้สกุลเงินดอลลาร์ทำให้มีหนี้ค้างชำระที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย อีกทั้งความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจได้ลดน้อยลงในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ จึงทำให้มีการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นลดลงในช่วงหลังปี 1997 ดังนั้นรัฐบาลควรที่จะเตรียมความพร้อมต่อความผันผวนของค่าเงินในระบบโลก ในยามที่เศรษฐกิจขยายตัวดังเช่นปี 1989 - 1996 จะต้องใช้นโยบายเข้มงวดกับสถาบันการเงินเพื่อไม่ให้ขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงและกำหนดมาตรการเตรียมไว้ป้องกันไม่ให้เงินทุนระยะสั้นไหลเข้าหรือออกจากประเทศมากเกินไปจนทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในรูปแบบเดิมอีกครั้ง

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นและเอเชียที่มีต่อการเคลื่อนย้ายการลงทุนทางตรงจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศใน ASEAN4 และ NIEs3 โดยมีข้อมูลตั้งแต่ปี 1980 - 2010 สำหรับ ASEAN4 และ 1970 - 2010 สำหรับ NIEs3 ซึ่งพบว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาบางตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรตามในข้อมูล Panel data อีกทั้งข้อมูลตัวเลขทางเศรษฐกิจมหภาคในบางประเทศมีไม่เพียงพอ เช่น ใต้หวัน หรือมีการจัดเก็บรวบรวมค่อนข้างน้อย จึงทำให้จำนวน Observation ของทั้งสองกลุ่มมีไม่มาก ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปถ้าสามารถใช้ Observation ได้

มากกว่า 40 ปี อาจเป็นไปได้ว่าจะมีตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติเพิ่มมากขึ้นและอาจจะได้ข้อสรุปที่ชัดเจนมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved